

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XVIII. Præcide tibi duas tabulas lapideas, instar priorum, & scribam super eas verba, quæ habuerunt tabulæ, quas fregisti. Exod. c. 34. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 6. *Antiquitas.*118. Mira regis CVra De VeL-
Lere.

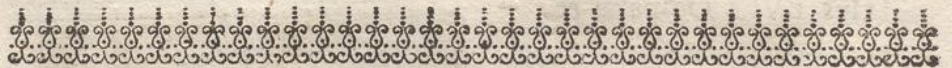
NOta est vel Historia, vel Fabula, ab antiquis Scriptoribus relata, quâ ratione Rex Colchorum, mirâ prorsus sollicitudine, ac curâ, asservatum in Templo Martis aureum Vellus custodierit. Paucis id insinuans Diodorus Siculus l. 4. c. 3. *Templum*, inquit, *muro circumdedit, custodesque apposuit; decantatum enim est, ignem spirantes tauros circa Templum, esse: à Dracone insuper custodiri Vellus, &c.* miram profectò de hoc Vellere Regis curam!

Quid porò indè colligere liceat, paucis intelligite; Enimverò, si Rex iste Terrenus tantam Velleri conservando, ac custodiendo, curam adhibuit, quantam poterimus credere, adhibitam fuisse curam, ac sollicitudinem, pro asservandâ omnî tempore,

ac custodiendâ MARIA: utpotè, quæ Vellus illud puritate candidissimum, charitate verè aureum, esse debebat, in quod aliquandò Sacratissimus Divini Verbi ros descendere statuerat? certè persuadere nobis possumus, custoditum hoc Vellus fuisse, omnî diligentia, non quidem à Dracone, contra ignem spirantes tauros, sed ab igneis Cherubinis, contra Draconem immanissimum peccati Originalis, sicque mirâ prorsus Regis Sæculorum immortalis curâ, Vellus hoc Marianum, ab omnî maculæ notâ, in suâ Conceptione, fuisse præservatum.

§. 7. *Anagramma.*DeIpara LapIs orientaLIs, aC 119.
pretiosIsIMVs.*Eja Tu Orientalis gemma, pura, ac munda!*

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deipara.

CONCEPTUS XVIII.

§. I. *Scriptura.*120. PRIMæ tabVLæ LapIDEæ fra-
ctæ, & renoVatæ.

Exod. c. 34. v. 1. *Præcide tibi duas tabulas lapideas, instar priorum, & scribam super eas verba, quæ habuerunt tabulæ, quas fregisti.*

Observandam hominibus legem laturus, in Monte Sina, Dominus DEUS, in lapideis eam duabus tabulis scripsit, ut firmior esset, ac diuturnior; scripsit autem eas tempore illo, quo egressus ab Ægypto Israëliticus populus proficiscebatur per desertum. Qui, cum Ducem suum Moysen, in Scripturâ Legis, in monte illo, cum DE O morantem intueren-

tur, præparaverunt se ad eam accipiendam, tempus illud in ludis transigentes, in commestationibus, potationibus, saltationibus, jocis, cantilenis, &c. & quoniam in campèstribus ludis tauri solent agitari, nec ulli in deserto illo tauri inveniebantur, aureum sibi taurum, vel potiùs vitulum, ex uxorum, filiorumque inauribus conflaverunt: Hic adeò pretiosus, oculis propositus, visus est eis idoneus adorationi magis, quàm ludo, quem proindè tanquàm DEUM habebant. Quid faceret hic, ardens Zelo, DEI minister Moyses? cum afferens è Monte tabulas legis, tam inexpectatam suæ gentis intuitus est dispositionem, tam horrendam pervicaciam, tam atrox scelus, tam turpem veri DEI, pro-

simu.

simulacro, commutationem, tam obstinatam cæcitatem, tam miseram illorum perditionem? omnia quæcunque reperit comminuit, Tabulas, idolum, & cultores. Tripliciter nimirum eos punivit ultione: 1.º Fractione tabularum: *Iratus valde projecit de manu tabulas, & confregit eas.* 2.º Vituli comminatione: *Accipiensque vitulum, quem fecerant, combussit, & contrivit, usque ad pulverem.* 3.º Impiorum interemptione: *Cecideruntque in die illa quasi viginti tria millia hominum.* Tetigit misera hæc hominum strages pium DEI cor intensius, quam ipsos occisorum filios, & parentes, cujus defervescente indignatione, adhibuit remedium miseratio; accersens itaque rursus Moysem Dominus, dixit ad eum: *Præcide tibi duas tabulas lapideas, instar priorum: & scribe super eas verba, quæ habuerunt tabulæ, quas fregisti.*

Nunc expendendum est, quid priores tabulæ, & quid extremæ istæ mysticè significant? Duæ igitur primæ, primos homines duos, Adamum, & Evam designarunt: illi namque primævi hominum parentes, duæ tabulæ fuerunt, in quibus legendam humanæ proli legem scripsit DEUS à principio. Nec dubium est, quod usque ad Moysem tempora, per 2000. circiter Annos, lege homines DEUS minimè destitutos reliquerit. At in quibus eam scripsit codicibus? ubinam libri? ubi tabulæ? non alibi certè, præter parentes ipsos primos, in quibus legem DEUS scripsit utramque, & naturalem, & supernam. Sunt pro utrâque expressi textus, pro naturali quidem ille, Gentium Doctoris: *Cum enim gentes, quæ legem non habent, naturaliter ea, quæ legis sunt, faciunt, ejusmodi legem non habentes, ipsi sibi sunt lex, qui ostendunt opus legis, scriptum in cordibus suis.* Ecce! tabulæ cordis, verè legis tabulæ sunt: quæ ideò naturalis lex appellatur, ut à lege scriptâ agnoscat distincta, quod tabularum genus summi momenti fuit, ut posteri omnes in parentibus & legis executionem, & feriem, utpote in tabulis vivis intuerentur. Pro supernaturali lege, servit illud Ecclesiastici: *Legem vitæ heredita-*

vitæ illos, &c. & dixit illis: attendite ab omni iniquo, &c. quas leges cordi inscribendas, per Salomonem admonuit: Scri- Prov. c. 7i v. 9.
be illam in tabulis cordis tui. Fuitque non exigua DEI providentia, in tabulis duabus, sceminâ & viro, scribi legem, ut utriusque sexûs hominibus ea pateret, juxta illud: *Audi fili mi disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ.* Sed quâ illi legem diligentiam observarunt? vix proposito de modicâ abstinentiâ præcepto, eadem, quæ Israëlitarum, crimina perpetrarunt, comestationem, comedendo de vetito cibo, & idololatriam: *Quasi peccatum enim ariolandi, repugnare: & quasi scelus idololatriæ, nolle acquiescere.* Ideò & punitio eadem fuit, ac Israëlitarum, comminutio scilicet tabularum, combustio vituli, & delinquentium peremptio: ipsi enim parentes primi, tria hæc simul fuerunt: & legis tabulæ, & fictitij Dij, & delinquentes ipsi. Ideò 1.º projectæ in pœnam tabulæ, verbis illis: *donec revertaris in terram.* 2.º Utrumque simulacrum comminutum: *in pulverem reverteris.* 3.º Mors, & quidem exclusiva vitæ æternæ: quando ejecit *Adam, & collocavit ante paradisum voluptatis cherubim, & flammeum gladium, ad custodiendam viam ligni vitæ,* quo privatio vitæ figurabatur æternæ. Perditas igitur tam infeliciter tabulas istas, Evam & Adamum, relinqueretne absque ullâ reparatione DEUS? minimè, imò novas potius, pro factis primis, tabulas fabrefacere, Suamque in eis legem, longè primâ excellentiorem scribere dignatus est. Nonnè enim, in perditione Adami reparationem, novus Adam prodijt Christus? juxta illud Pauli: *Factus est primus homo Adam, in animam viventem, novissimus Adam, in Spiritum vivificantem.* Quod si Christus Adam, MARIA consequenter erit Eva, ut ambo sint tabulæ, in reparationem confractarum substitutæ, Audiatur Bernardus: *Vehementer quidem nobis Vir unus, & scemina una nocuerunt: sed prudentissimus, & sapientissimus artifex quod quassatum erat confregit, sed utilius omninò refecit, ut videlicet novum formaret Adam, & Evam transfunderet in*

H

MA

Exod. 32.
v. 19.

v. 28.

Rom. 2.
v. 14.

Eccli. c.
17. v. 9.

Prov. 1.
v. 8.

1. Reg. 15.
v. 23.

Gen. 3.
v. 19.

v. 24.

1. Cor. 15.
v. 45.

Serm. in
illa verba:
fignum
magnum.

MARIAM. Cùm ergo duæ tabulæ istæ, Christus, & *MARIA*, in id à *DEO* ordinatæ sint, atque directæ, ut loco confractarum, *Evæ* nempe, & *Adami* ponerentur, quidnam dicemus, si in aliquâ harum tabularum quantavis læsio inveniretur, aut diminutio? si *Filius*, vel *Mater*, minimo aliquo notaretur defectu, labe, aut vitio, etiam vel uno duntaxat instanti? tunc profectò non posset dici eouſque perfecta utriusque tabulæ redintegratio, quin adhuc esse posset perfectior, quod perfectissimo earundem Opifici, in non modicam cederet contumeliam.

§. 2. *Authoritas.*

121. *S. BeDa Venerabilis, pVraM Colens.*

Beata Deigenitrix, meritis præcipuis, etiam nomine testimonium reddidit: interpretatur enim Stella Maris, & ipsa, quasi sidus eximium, inter fluctus sæculi labentis, gratiâ privilegij specialis refulsit, ad Evang. Annunc.

§. 3. *Ratio.*

122. *Dos Mariæ, à peCCato præferVatIVa.*

Fœminæ, quando aliqua majorum suorum debita solvenda sunt, ad judicem confugere solent, ut eas in dote protegant, atque defendant. Atqui plurima debita, ob *Adæ* peccatum, humanum genus contraxit, & *MARIA* in Spiritus Sancti Sponsam electa, & præelecta, in dotem accepit gratiæ plenitudinem, Angelo dicente: *gratiâ plena.* Ergò etiam illa in hac dote protegenda, & liberanda est à solutione debitorum, ad quam alij tenentur. Ex quo sequitur, quòd si *Lex* dicat, debitum esse, ut mulieres cum dolore pariant filios, respondere *MARIA* possit, partem suæ dotis esse, gratiam ab eo dolore præservativam, sicque ad illud debitum solvendum minimè teneri. Si *Lex* dicat: *Pulvis es, & in pulverem reverteris,* respondere possit *MARIA*, ab hac corruptione, gratiam præservan-

tem, partem suæ dotis esse, ac ideò solutionem talis debiti ab eâ non exigendam. Si *Lex* dicat, omnes ex *Adam* originem ducentes, in peccato fore concipiendos, excipere possit *MARIA*, dotem, & arram suam esse, gratiæ plenitudinem, atque adeò ab hoc communi debito reipsâ persolvendo immunem esse, &c.

§. 4. *Historia.*

ToLosæ, LapIDeæ IMagInIs Iratæ, faCies InVersa. 123.

Habuerat aliquando concionator quidam Tolosanus prolixum ad populum Sermonem, tantò minùs auditoribus fructuosum, quòd minùs acceptum Superis, *Deiparæ* præsertim *Virgini*, cujus immaculatam Conceptione, multâ verborum pompâ, incautus totis viribus impugnare præsumserat. Statuebat ille, absolutâ hac concione, Sacrum *Missæ* Sacrificium in Altari *S. Michaëlis* offerre, ubi pulcherrima existerat *Beatæ* *Virginis* imago, marmoreo ex lapide, artificiosâ manu elaborata, jamque illuc *Sacris* indutus vestibibus processerat, atque ad primum Altaris gradum ascensurus pervenerat; cùm ecce! marmorea illa *Divæ* *Virginis* statua, velut plena indignationis, vultum ei adeò terribilem ostendit, moxque ab eo avertit, ut facile fuerit, tam ipsi, quàm alijs id spectantibus, colligere, quàm gravis *MARIE* fuerit illata ejus purissimæ Conceptioni injuria. Hoc ergò miraculo, non obstupefactus tantum Concionator ille, sed & mirum in modum perterritus, in commeritam pœnam, momentaneâ ibidem cæcitate percussus est, nec visum ultra recepisset, nisi emissò sine morâ voto, publicè revocandi, quæ in *Virginis* præjudicium dixerat, ex maternâ ejusdem immaculatæ *Deiparæ* clementiâ, denuò restitutus fuisset. Illa verò imago, ad perpetuam rei memoriam, in hodiernum usque diem, facie retrò conversâ, perseverat, ac in eodem Tolosano, Fratrum Minorum, de observantiâ, Conventu, magnâ populorum frequentiâ honoratur.

ratur. *Pelbartus in Stellario lib. 4. part. 2. art. 3. Joannes Carthagena. lib. 1. Homil. 19.*

§. 5. *Symbolum.*

124. PVra Delpara, noVVs rhoenIX,
eX LapsI ADæ CInerIbVs
reDIVIVVs.

Vix abit in Cineres Phœnix, rediviva refertur
Altera non dispar, *unica Semper Avis.*
Sic cinere ex primi morientis labe Parentis,
Virgineus Phœnix: *unica viva venit.*

Ovid. lib.
15. Me-
tam.

Alijs quidem odor mortis, alijs autem odor vita.
2. Corin. c. 2. v. 16.

§. 6. *Antiquitas.*

125. hAbItatIo prODItorIs, In hIsPa-
nIâ, eo reCeDente De-
strVCTa.

Cùm Carolus V. gloriosissimæ me-
morie Imperator, ingenti arma-
torum exercitu, contra Franciscum
primum, Galliarum Regem, decerta-
ret, Procerem, referunt, Aulæ Galli-
cæ clanculò valedixisse, atque ut pro-
ditorem ageret, spe magnæ remunera-
tionis illectum, ad Imperatorem tran-
sisse. Vix Madritum pervenit trans-

fuga, cùm ecce! admissus ad Caroli al-
loquium, benignè habetur, Grandis,
que Hispanus, qui hospitem suum in
palatium reciperet, ac sumptibus Im-
peratorijs humaniter tractaret, consti-
tuitur. Recipit quidem ad imperium
Caroli hospitem, quamvis ingratiissi-
mum, Hispanus hic grandis, contesta-
tur tamen, audiente Imperatore, quòd,
quamprimùm Gallus ille suo è Palatio
esset discessurus, curare velit quanto-
cyùs, ut habitatio illa, quamvis ma-
ximis à se expensis haud ita pridem
exadificata, è fundamentis destrua-
tur; neque enim se pati velle, ut dica-
tur, habere se palatium, quod perfidus
aliquando proditor inhabitasset.
*Guicciardinus lib. 19. Baprista Fulg. lib. 3.
Hyst. Gall.*

Quòd si Hispanus hic grandis adeò
abhorruit, inhabitare palatium, quod
aliquandò proditorem recepisset, quis
sibi persuadeat, Unigenitum aeterni Pa-
tris Filium non etiam summam habi-
tatum fuisse nauseam, si tale inhabita-
re debuisset palatium, de quo dici pos-
set, proditorem, peccatum scilicet origi-
nale, ac consequenter ipsum Diabolu-
m, perfidum Regis Regum rebellem,
vel ad momentum ibi habitasse? cùm
ergò fide certum sit, per novem Men-
ses, in Virgineo MARIE utero, tan-
quam in splendidissimo quodam Pala-
tio, incarnatum habitasse Verbum mi-
nimè credendum, dicto quondam
proditori, maculæ scilicet originali,
introitum patuisse.

§. 7. *Anagramma.*

NIVEa, LaCtea, MerItò DIGNa, 126.
sIne orIGInALI.

Nivea, lactea, pura, Summa, meritò digna!

Versio litteralis

Ave Maria gratiâ plena, Dominus tecum.

